

SPEJDERNES MAGASIN

46. årgang

nr. 9 . december 1962

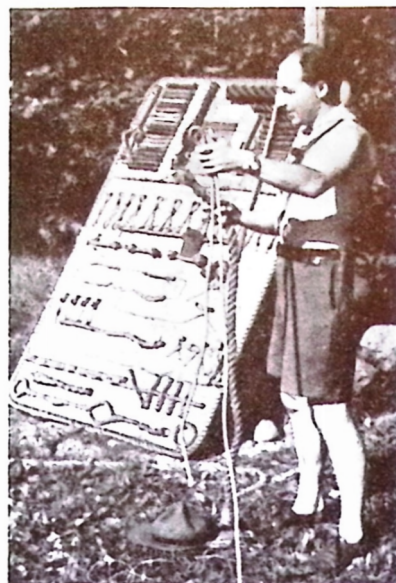
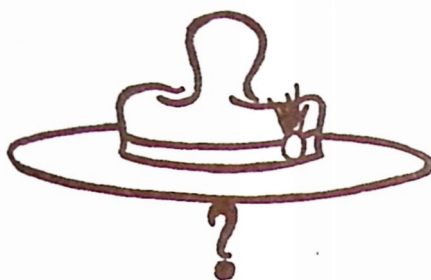
DAR i Dyrehave division, leder af korpsets hytteudvalg, fuldmægtig i Nationalbanken Niels Vilhelm Andersen — også beskrevet således af fru rektor Hartvig Møller uden på en kuvert:

»Vilhelm — ham arbejdsmanden ved Gilwellhytten, som bor i et lille rødt hus ved stationen i Lillerød« (brevet kom frem).

Vilhelm begyndte som spejder i 5. Østerbro trop som 14-årig. I 1920 var han med til at starte 10. Ø., senere omdøbt til Holger Danskes trop, hvor han i 1926 blev tropsfører. Som led i Gilwellprøven fik han af korpset i 1929 til opgave at starte 1. Søborg trop, som han ledede til 1934. I 1937 fik han endnu engang lyst til at starte trop, og med 2 spejdere fra 1. Søborg samt nogle sønner af hans gamle patruljekammerater fra Holger Danskes trop startede han 1. Klampenborg. Her var han TF til 1946.

Siden 1951 har Vilhelm været divisionsassistent, først for spejderarbejdet siden for roverne.

Ind imellem alt dette har han nået at redde 2 mennesker fra druknedøden, først den engelske spejder

deltog ivrigt i selve opførelsen. Han havde dengang en 7-personers Fiat, der var så rummelig, at den kunne tage 11 mand plus værktøj og materiel. Den blev selvfølgelig flittigt benyttet, og da hytten var færdig var bilen det også. Siden da har han været hyttevagter deroppe og især i starten var det en drøj tid. Alle penge var brugt til selve opførelsen og enhver ting, der skulle anskaffes, måtte først for på et udvalgsmøde. Vilhelm gemmer endnu et harmdirrende brev, han fik fra Jens Hvass, da han havde købt for kr. 8,85 brædder og søm til patruljeskabe.

Vi præsenterer — **VILHELM**

Jobbet som hyttevagter førte andre ting med sig. Vilhelm står for førertræningens materiel, han sørger for at få repareret og sendt til kurser over hele landet. Han sørger for proviant til førerkurser på Store-dam og var indtil 1955 instruktør ved Gilwellkursus.

Af store eengangsopgaver korpset har betroet ham, må nævnes: Ledelsen af kostforplejningen i Jubilæumslejrene i Ermelunden i 1935 og 1946, Korpsets materielforvalter ved jamboreerne i 1937 til Holland og i 1957 til England samt Korpslejrene ved Grenå og Ebeltoft.

Dette var et lille udpluk af foreløbig godt 43 års spejdetid for »arbejdsmanden Vilhelm« — hvordan han har haft tid til at tjene penge til livets ophold og også have et privatliv står mig som en gåde. Finn.

UNDER SPEJDERHATTEN

ved Bellevue og senere en livstræt dame ved en af søerne i København.

Da krigen kom, kunne en aktiv mand som Vilhelm selvfølgelig ikke sidde med hænderne i skødet. Alle skovmænd, rovere og førere deltog i evakueringen af jøder til Sverige, tropshytten og Gilwellhytten blev brugt som midlertidigt skjulested,

først for flygtninge, senere også til våben og ammunition. Våbenbrug lærtes hjemme på Vilhelms dagligstuegulv og senere holdtes skydeøvelser i grusgravene ved Gilwellhytten.

Som allerede nævnt var Vilhelm medlem af det byggeudvalg, der skulle bygge Gilwellhytten og han

I dette nummer:

Forsidebilledet: Snigning og sloring er en rigtig spejdersport, se side 164.

Under spejderhatten	162	Lidt snak om juletræer	173
De trettens råd	163	Spejderhjælpen	174
Med græs i håret, —	164	Patruljens egen duplikator	175
I anledning af julen	168	Junglenyt	176
Resultatet af fotokonkurrencen	169	Duelighedstegn: Dyreven	177
De præmierede billeder	170-171	Spejdetidende	178
Skovmænd: Nying bivuok	172	Æressiden	179

Fra en københavnsk spejder har vi modtaget følgende henvendelse: Til »De 13's råd«!

Vi er nogle stykker, der kunne tænke os at bringe uniformsproblemet på bane. Mange mener med os, at uniformsreglementet i dag overholdes alt, alt for strengt, og vi efterlyser en bare nogenlunde fornuftig forklaring på de strikse bestemmelser. Hvorfor er lange bukser, vindjakker og gummistøvler f. eks. ildeset? Er man ude af stand til at se disse klædningsstykkers berettigelse? Hvorfor skal vore hoveder dækkes af en karikatur på moderne damehatte? Spejderhatten kan bruges til at vifte med, og den er accepteret i regnvejr — såmænd er den så — men betragtet på alle andre måder forekommer den os at være et slemt misfoster, der enten burde erstattes af en lille fiks skråhue eller helt falde bort.

Vi nægter ikke, at der behøves visse fælles kendetegn, men at tilstræbe fuldstændig uniformering og ensartethed forekommer os ikke særlig tiltalende, og da slet ikke nødvendigt. Som det er i dag, runder vi rundt i en klædedragt, der har overlevet sig selv og virker lidt halvkømt på de fleste!

Det var jo slet ikke så lidt at skulle svare på, men et af rådets medlemmer var dog straks villig til at svare »den vrede unge mand« som følger:

hører sig en rigtig spejder til. Han var også kommet ind i en trop, hvor de allesammen var nogle flinke fyre, allesammen var de så hjælpsomme mod hinanden — de arbejdede med liv og lyst i patruljerne, og ikke en eneste af dem kunne tænke sig at blive borte fra et møde eller en tur. Når troppen stillede op, så

var det raske, ivrige spejdere i fine, reglementerede uniformer, og alle med spejderhat.

Men ak! Denne dreng, der troede, han var spejder, fandt snart ud af, at han ville være mere med på moden end de andre, og så begyndte han at »fikse op« på sig selv. På hovedet satte han en vældig fiks skråhue: det så smart ud, syntes han; men det var ikke nok. Efterhånden kom kraven over tørklædet, lange benklæder blev almindeligt til møder og også nu og da til turene. Ikke fordi han vel egentlig indså det praktiske i lange benklæder på turene, men det skabte nu alligevel det her individuelle præg, og så var der jo også det, at sådan gjorde man i staterne.

Nu vil den opmærksomme læser selvfølgelig være klar over, at behovet for lange benklæder til uni-

Har jeg forstået indsenderen ret, så skal man ikke tage for tungt på uniformering og ensartethed, ja det forekommer endda ikke særligt tiltalende. Det får mig til at tænke på en historie, jeg læste for nogle år tilbage.

Der var en dreng, der havde fået lov til at blive spejder, og han var af sine forældre blevet udstyret med uniform, tørklæde og hat, sådan som det

form i USA er opstået på grund af vegetationen, der mange steder gør det særdeles pinefuldt at skulle færdes gennem et terræn med korte bukser. Nok er meget forandret herhjemme; men vegetationen er ikke anderledes, end den tillader os at gå med korte bukser.

Nu var der nogle af de andre i troppen, der syntes det var mægtig smart med lidt nyt udstyr til uniformen. Derfor varede det ikke længe, før man så baretter, ja, endog nissehuer, anbragt på de håbefulde unge menneskers hoveder, og de sømbeslæede cowboy-bukser fik også tilhængere i troppen.

Behøver jeg mon nu at fortælle, at den engang så gode trop stille gik sin undergang i møde? Der skete nemlig det, at de så betydningsfulde personer, som de selv syntes, de var blevet, naturligvis ikke kunne nedværdige sig til at komme til tiden. Man var heldigvis individualister, sagde man. Derfor kom man, når det passede en, og sommetider, ja, så passede det altså ikke en at komme. —

Det var historien. Desværre er der også virkelighed i den. Skal vi lære af den, og det skulle vi gerne, så er det, at vi alle skal sætte en ære i at overholde vort uniformsregle-

SER VI KOMISKE UD?

ment. Som det i dag er udformet, er der intet »halvkømt« i det. Det er tværtimod en helt rigtig anvisning på, hvordan man skal klæde sig, sommer eller vinter, for at man kan få det bedst mulige udbytte af sin spejdersport.

»Nr. 10«.

Som man råber i skoven

- FÅR MAN SVAR

De trettens råd har nu eksisteret i et år og behandlet spørgsmål af vidt forskellig karakter. Vi håber, svarene har været tilfredsstillende og gør opmærksom på, at hvis serien skal fortsætte, kræves der nødvendigvis også en indsats fra læserne. Det er Jer der skal spørge. Alle kan skrive ind. De trettens Råd er parat med et svar. Og så forresten Glædelig jul.

Med GRÆS i håret

Hver week-end kan man rundt omkring i Danmarks skove møde et forstemmende syn. Spejderpatruljer på øvelser. Specielt om natten er det ganske forfærdeligt. På hundrede af meters afstand advares man ved et sandt lyshav. Vidste man ikke bedre kunne man fristes til at tro, at Tivoli havde holdt flyttedag. 5—6 lygter flænger gennem natten og ingen lades i tvivl om at her kommer der en ugle- eller ravnepatrulje. Dette kunne endog være, hvad det være ville, hvis det drejede sig om en almindelig aftenspadseretur, — men også på øvelser oplever man gang på gang dette besynderlige fænomen. Selv hvor spejderpatruljer ved, at det gælder om at holde sig skjult for andre, rykker de frem forglemmende de mest elementære forsigtighedsforanstaltninger. Ser man bort fra den helt vanvittige anvendelse af lys, røber det overvejende flertal sig ved en larm, så man må sig forbarme. Det

er kort sagt en værre redelighed, eller sagt på en anden måde: man færdes — selv når man skal være uset — på en sådan måde, at en indianer med blot nogen selvagtelse

ville rødme helt op til hårrødderne. Det er imidlertid ingenlunde umuligt ved små midler og effektive huskereglere at skabe orden i kaos. Den tidligere ganske tandløse patrulje, der på kilometers afstand afslørede sig selv, kan pludselig blive dødsensfarlig og effektiv. Samtidig opnår man at tage en ellers forsømt gren af spejderarbejdet op, og man får sat kolorit og spænding på de sædvanlige øvelser. Det følgende,

Sløringen lægges i striber som vist her. Vær opmærksom på at du også kan blive udsat for observation bagfra. Øreflipperne og halspartiet har igennem tidens løb røbet alt for mange.

Selvom man er i snigningsdragt, skal man nu ikke stå op og observere som vor ven her yderst til venstre. Den næsten usminkede spejder er heller ikke god. Hans ansigtstræk træder uhyggeligt tydeligt frem. En sort alpehua kan også være farlig. Den snigende spejder yderst til højre er derimod aldeles glimrende, som græstue, - ikke sandt.

- og MALING i ansigtet...

som ingenlunde er en udtømmende anvisning på, hvorledes de forskellige problemer kan gribes an, er tænkt som den pil, der kan vise vejen til nye og spændende sider af spejdersporten.

Ideen i al snigning er at få den

snigende til i så vid udstrækning som overhovedet mulig at falde sammen med de omgivelser han færdes i. Sløringsdragten eller sløringssettet er her det første skridt på vejen.

Sløringsdragten fremstilles af no-

get gammelt kassabelt tøj. Et par knickers du er er stærkt på vej til at vokse ud af, en udslidt vindbluse, ja, selv en gammel pyjamas kan bruges. Såfremt vindblusen ikke er forsynet med hætte bør du yderligere anskaffe dig et trekantet stykke stof til hovedtørklæde. Et gammelt spejdertørklæde er i den forbindelse udmærket. Det eneste man ikke bør anvende er hessian. Dette stof bliver nemlig uhyggeligt stift efter præpareringen. Sidstnævnte bemærkning er baseret på egne bitre erfaringer.

Malingen til sløringsdragterne kan udmærket være de nye plastic-farver. Oliemaling er i alle tilfælde aldeles ubrugeligt og ikke vandfaste farver giver nogle særdeles morsomme resultater, når man har arbejdet en nat igennem i småregn og alskens anden fugtighed. Spejdermødre bliver simpelthen henrykte ved at få præsenteret undertøj og skjorter m.v. i kønne brogede ca-

Tro det eller ej, der er tre personer på billedet. Du kan måske kun se to? Er det ikke en glimrende illustration af snigningsdragtlens og slørings betydning?

mouflage farver. Personligt har jeg imidlertid gode erfaringer med plastic-farverne. I den forbindelse bør du være opmærksom på at disse farver ikke er helt billige, hvad du specielt opdager, hvis du maler på uld, der suger ganske forfærdeligt meget. Husk iøvrigt at stoppe ærmer og bukseben ud med krammede aviser, så den gennemtrængende maling ikke kitter stoffet sammen.

Tilbage er herefter kun problemet, hvilke farver du skal bruge, og hvorledes de skal påføres. Det

ansigt. For hændernes vedkommen- de er det særdeles effektivt at sløre disse med et par gamle udslidte handsker. Dette indebærer samtidigt den fordel, at man undgår alt for ubehagelige oplevelser med torne, brændenælder og andet godt, når man skal rykke frem gennem terrænet. Det er jo i den forbindelse en absolut selvfølge, at fremrykningen sker uden anvendelse af lys. Kan du ikke stå for fristelsen til at tænde et af disse hæslige spotlights, ja så kan du lige så godt spare dig

Bemærk at den camouflerede spejder også har sørget for at sløre sine hænder. Herudover skal du lægge mærke til hans »arbejdsstilling«. Let foroverbøjet med hænderne støttet lidt over knæhøjde kan han til hver en tid »løse« sig fast. Harens »trykke-teknik« om igen.

letteste bliver her, at du bruger dine øjne næste gang du ser et militært køretøj og lægger mærke til, hvorledes dette er sløret. Iøvrigt kan en del af de billeder, der er anvendt til at illustrere denne artikel også hjælpe dig et godt stykke på vej, men der mangler naturligvis farverne. Da ideen med sløringsdragten er, at du skal falde sammen med din baggrund, er de bedste farver mørkegrøn, mørkebrun med et stænk rødt og som bundfarve umbra med en hældning over imod khaki. Inden du farer ud og køber ind, skulle du prøve at finde frem til de rigtige farver ved hjælp af en farvelade. Med farveprøver i hånden er du langt sikrere, når du indfinder dig hos din farvehandler.

Noget af det der træder tydeligst frem og som virker enormt afslørende, er hudfarven på hænder og

ulejligheden med at fremstille et slørings sæt overhovedet. Men som sagt: hænderne dækkes med et par handsker. Pas i denne forbindelse på håndleddene. Der opstår meget let en tydelig hvid stribe, hvor dine handsker slutter og denne hvide stribe kan så let som ingenting blive det, der afslører dig.

Som du også kan se på en række af de benyttede fotos, er ansigtet noget af det, der formeligt slår igenem og råber til himlen om at blive set. Dette problem klares med sløringscreme. Til fremstilling af denne bruges henholdsvis brændt umbra og kalkgrønt. Disse tørfarver røres op med glycerin, så du får en tyktflydende masse, og denne påføres ansigtet i striber. Arbejdet med lægning af sløringsmaske skal være meget omhyggeligt. Pas på ørerne og halsen. Bagsiden af øreflippen

skal også have en omgang. Det er bedst at være to mand om arbejdet, således at man lægger sløringsmaske på hinanden, men i et nødsfald kan et spejl eller et vandhul gøre det. Håndled og evt. andre lyse steder på din person skal naturligvis også have en gang creme. Vær iøvrigt forsigtig med spænder, knivskeder, emblemer, armbåndsure etc. etc. Brillen er iøvrigt også noget farligt noget, idet glassene meget let reflekterer blot en beskeden lysstråle.

Ved snigning gælder det om, som det så smukt hedder, at søge de ydmyge steder. Du skal under hele din fremrykning forsøge at udnytte terrænet til bunds. Søg alle steder med skygge. Direkte sol er altid en modbydelighed for den sig frem snigende spejder. Apropos skygge, så pas på. Masser af snedige spejdere, der har fundet sig et godt skjulested, hvor de troede sig usete, er blevet afsløret af den lille detalje, der hedder deres egen skygge. Gør det i al almindelighed til en hovedregel for al snigning hele tiden at overveje alt, hvad du foretager dig udfra synsvinklen »Der er nogen, der lige nu har mig under observation — hvad kan afsløre mig?« Sørg under hele din fremrykning for at have den rigtige baggrund. Som flere af billederne viser, er der intet så farligt som at have himlen til baggrund. En stående person er således langt mere udsat for at blive afsløret end en liggende.

Skal du for længere tid fra et skjul observere dine modstanderes bevægelser så søg ned. Et træ er en udmærket dækning, men som billederne viser opnås langt større sikkerhed ved at placere sig liggende, således at man observerer helt nede ved træets fod, end ved at stå op og kigge rundt om stammen. Er den valgte dækning en sten eller en forhöjning kigges der rundt om — aldrig op over genstanden.

Uanset hvor godt man iøvrigt er dækket og sløret, kan skyggen bevirke en pinlig afsløring.

Under fremrykning bør du på samme måde undgå at falde i øjnene. Bakketoppe og dito kamme er i den forbindelse en vederstyggelighed. Grøfter i bogstaveligste forstand en velsignelse. Tætte levende hegn er gode — men pas på. Er heget ikke helt tæt kan du risikere pludselig at have himlen som baggrund og så er det meget let sket. Pas på søbredder. Selvom bevoksningen dersteds er tæt og udmærket, har søer den modbydelige egenskab, at vandoverfladen spejler. Der er således bunker af små fiduser og de her fremdragne er kun nogle af dem. Resten lærer du, når du kommer i terrænet.

Fremrykningen foretages, hvad enten det er om dagen eller om natten, med største forsigtighed. Er man i nærheden af eventuelle modstandere synker man let sammen og fortsætter fremad med hænderne støttet lige over knæhøjde. Denne stilling giver en langsom og meget sikker fremrykning. Du vil, i samme øjeblik du opdager noget mistænkeligt, kunne stifte fuldstændigt. Mange gange afsløres man ikke så meget, fordi man ved sin påklædning stikker af fra omgivelserne, som fordi man foretager en bevægelse, der fanger modstanderens opmærksomhed. Vi kan her lære en masse af dyrene. Haren forsøger længst muligt at presse sig i sin fordybning. Den »leger« sten. Først når man direkte tramper oveni den, begynder den at spæne. Er du derfor pludselig kommet indenfor modstandernes observationsområde, så stå stille — bom stille. Bliver der så en mulighed for, i et øjeblik hvor modstanderen har sin opmærksomhed henledt andet steds, at synke ned, så grib den. Fremrykningen i farezone bør altid foretages krybende eller mavende alt efter, hvor tæt man er på sine modstandere.

Om natten må det være en fuldstændig ubrydelig regel, at enhver form for lys undgås. I en patrulje bør kun PF og PA være udrustet

med lygter. Lad os i den forbindelse komme væk fra disse aldeles hæslige stavlygter. Det eneste rigtige er henholdsvis den svenske og den danske armélygte. Depotet har dem begge. En lygte skal være således indrettet, at den kan hænge om halsen eller i en rem. Hænderne skal være fri, da du skal kunne bevæge dig uhindret frem, også når det foregår kravlende eller mavende. Samtidigt skal en lygte, således som de ovennævnte armélygter, være

Den samme busk giver, skulle man tro, lige god dækning for alle, — og dog —

forsynet med nedblændingsanordning. Dette mangler man totalt ved de almindelige stavlygter.

Lys skal under natlig fremrykning i et terræn, hvor der er blot den mindste risiko for at blive observeret anvendes med den allerstørste forsigtighed, og altid nedblændet.

Vidste du forresten, at almindeligt hvidt lys fra en lommelampe virker aldeles ødelæggende på din evne til at se i mørke? Har du i nogen tid arbejdet ved et almindeligt elektrisk lys, vil du være så godt som fuldstændig natteblind, hvilket er et alvorligt handicap. Denne virkning indtræder ikke, hvis din lampe er afblændet med en rød eller grøn skærm (den danske armélygte) idet rødt og grønt lys ikke påvirker dit øje med natteblindhed til følge.

Disponerer I i din patrulje imid-

lertid ikke over andet end stavlygter, kan denne side af problemet klares, ved at I dækker lampen over med rødt cellofanpapir.

For iøvrigt at gardere sig fuldstændigt ind bør kun en højst to mand kigge på kort, — eller hvad I nu ellers skal bruge lys til, og dermed udsætte øjnene for denne påvirkning. Patruljens øvrige medlemmer bør slutte kreds om de kortlæsende og dække for lyset, idet de samtidigt selv holder deres øjne lukkede.

Til fordel for det grønne og røde lys taler også, at dette i langt mindre grad skinner igennem end det hvide. Jeres chancer for at forblive uobserverede er således langt større, hvis jeres projektorer er slørede med rødt eller grønt lys.

Vidste du forøvrigt at lyset fra en tændstiksflamme under gunstige

forhold kan ses i indtil 15 km's afstand? Hvordan tror du så ikke, det virker med en trecellet stavlygte, der formelig skærer sig gennem natten.

Når du bevæger dig listeligen frem gennem terrænet, kan du blive afsløret ikke blot ved at blive set, men nok så meget ved at blive hørt. Bevæger du dig ad veje og stier, så søg ud til siden. Der findes ofte den yndigste græsrbat, som er en ren velsignelse for fremrykkende spejdere. Græs og andre urter dæmper dine skridt i modsætning til knasende og larmende grus. Samtidig opnår du imidlertid endnu en fordel. Du vil aldrig kunne komme til at falde sammen med en lys grusvej. Grøftekanter og hegn langs vejen er derimod aldeles vidunderlige til dette formål. Altså to fluer med et smæk. (forts. side 174)

I ANLEDNING AF JULEN

Det begynder med advent.

Hvor er december dog en mørk måned. Om morgenen slår mørket os i møde, når vi går hjemmefra til skole eller arbejde. Lys må vi have tændt næsten hele dagen. Tåget og trist kan det være.

I denne mørke tid tænder vi adventskransens første lys på fjerde søndag før jul. Et lille levende lys midt i mørket; og i løbet af de tre følgende søndage de andre indtil alle fire lys er tændt. Hvorfor gør vi det?

Vi venter på noget godt.

Advent betyder »komme«. Hvad kommer? Julen. Og julen glæder vi os til. Vi har travlt, er forventningsfulde og har hemmeligheder.

Det passer godt til advent. Den siger: vi har noget godt i vente: et helt kirkeår, hvor Gud kommer til

os i sit ord; en julefest, der skal fortælle os om Guds komme til jord i Jesus; og helt ude på den anden side horisonten venter Guds rige.

Derfor tænder vi lys midt i mørket.

Og derfor skal vi være årvågne; ikke lade mørket og mørkets onde magter skræmme os men slås mod dem og spejde efter lys og sandhed.

Husker du Jesu lignelse om de ti brudepiger, der med deres lamper ventede på brudeparret? Den hører adventstiden til. Den brændende lampe er årvågenhedens tegn.

Og så bliver det jul.

Hvor kunne der fortælles mange interessante og spændende ting om julen: dens oprindelse, historie, gamle og nye skikke. Blot et par ting:

I det gamle Rom havde man omkring midten af december en fest, hvor man rigtig slog gækken løs. Saturnalia hed den. I kejsertiden blev soldyrkelsen meget populær og 25. december blev solhvervsdag, hvor man festede for solguden.

Her i Norden havde man jo også

en solhvervsfest; måske var det en glædesfest for solen, der vender tilbage med lys og liv; måske en fest for de døde, med offer til dem og til nisser og vætter. — Det meget spiseri, gaver, julelege, nisseriet, traditionen med grød og øl og meget andet har deres rod i disse gamle hedenske fester.

Budskabet om Jesu fødsel.

— julens budskab — er midt i alt det, idet Jesu fødsel er henlagt til 25. december. Netop henlagt. For i den ældste tid fejrede man ikke hans fødselsdag. Man havde nok evangelisternes beretninger, — bl. a. den vi hører hver jul fra Lukas-evangeliet kap. 2 —, men dels indeholdt den jo ingen dato, dels anså man det for ukristeligt at fejre sin fødselsdag.

Sidenhen begyndte man af forskellige grunde at spørge efter Jesu fødselsdag. Datoen havde man ikke. Man fejrede hans dåb den 6. januar. Nuvel, så måtte fødslen vel være i december og hvad var så naturligere end at kristne 25. december og sige: på den dag skal vi ikke fejre solen, men solens skaber. Vi skal fejre det lys, som er stærkere end solen, en livgiver, der sejrer over død og mørke, han som kaldte sig selv verdens lys.

Sådan blev det, og sådan er det. Midt i vintermørket og al vor materielle juleri får vi at vide, hvem der er det egentlige lys og den egentlige livgiver. Jesus Kristus. Det er nok derfor adventskransen afløses af juletræets glans.

Broderskabets fest.

kunne man også kalde julen. Hvem er Jesus? Guds søn, vor broder, siger julesalmerne. Derfor springer ud af julen alle menneskers broderskab, fordi vi har Gud til fader og Jesus til broder.

Derfor er det vel, vi gerne vil holde fred i julen. Derfor taler de gamle legender om freden julenat

mellem alle skabninger. Læs Selma Lagerlöfs dejlige legende om »manden, der søgte efter ild« eller »Juleroserne«, men læs først og fremmest juleevangeliets ord:

»Eder er i dag en frelser født.
— Ære være Gud i det højeste!
Og på jorden fred i mennesker,
der har hans velbehag!«

Jlen varer — ikke til påske — men til søndag efter nytår efter at have fortalt os ikke blot om Jesu fødsel og navngivelse (nytårsdag), men også så dramatiske begivenheder som, at Stefanus blev stenet og de små børn i Bethlehem blev dræbt.

Jo, det blev netop jul i vor verden, hvor blod flyder, og hvor der er politisk spænding. Her trænger vi til lys og broderskabs ånd fra Gud.

God jul.

Steff.

Kære spejder!

Lav selv dine julekort — uden nisser. Denne tegning kan du let tegne med tusch eller blæk på et hvidt kort.

Nedenunder kan du skrive en linie eller to fra en julesalme.

God fornøjelse og glædelig jul.

Steff.

Resultatet af

FOTO-konkurrencen

jo være, det bliver endnu bedre til næste år.

Præmierne er tilsendt vinderne. Dog må vi for 3. og 4. præmiernes vedkommende bede om den ønskede films størrelse og mærke. Meddelelse herom må være Magasinets redaktion i hænde inden udgangen af december måned.

Yngste klasse:

Gruppe 1. Situationsbilleder:

1. Flemming Arnholm, Ørnetroppen.
2. Bent Nielsen, Køge.
3. Karsten Mackeprang, Klampenb.
4. Jørgen Eriksen, 1. Vald. Sejr.

Gruppe 2, Instruktive billeder:

1. Henrik H. Madsen, Gram.
2. Steen Baltzarsen, 1. Absalon.
3. Erik Sørensen, Skansetroppen.
4. Karsten Mackeprang, Klampenb.

Ældste klasse:

Gruppe 1. Situationsbilleder:

1. Jørgen Kruse Pedersen, 1. Charl.
2. Henning Birch Jensen, Struer.
3. Henning Birch Jensen, Struer.
4. Ove Harkov Hansen, 5. By.

Gruppe 2. Instruktive billeder.

1. Henning Birch Jensen, Struer.
2. Thorkel Vøgg, 5. By.
3. Hans P. Jensen, Århus.
4. Ole Simonsen, København.

Ekstrapræmie (1 rulle film):

Gunnar Frandsen, 3. Nyboder.

Hermed bringer vi den samlede resultatliste af årets fotokonkurrence, medens I på midtersiderne kan se en del af de præmierede billeder. Der var heldigvis i år mange indsendere, men vi mener dog, at der må være taget mange flere gode spejderbilleder, som kunne være med i konkurrencen. Men det kan

Spejdernes lommebog 1963 (kr. 4,50).

Årets spejderlommebog foreligger nu i samme gode og praktiske udstyr som de foregående år. Omslaget er i et smidigt og bøjeligt materiale, der gør det til en hel glæde for sig at få den i hånden.

Og indholdet svarer til det ydre: Foruden alt det, som en lommebog nu engang skal indeholde af kalendere og praktiske oplysninger, finder vi instruktioner om specielle spejderremner med virkelige gode tegninger samt flere farvetavler.

Denne lommebog vil du blive glad for at have som følgesvend i 1963. — Ønsk dig den i julegave og glæd andre med den. Den fås i depotet.

J.

Temnæs-serien, nr. 3: O-løb.

(kr. 3,50).

Roverne har i deres Temnæs-serie nu udgivet en bog om orienteringsløb. Selv om det ikke drejer sig om en lærebog i brug af kort og kompas, men om en vejledning for banelæggere, vil den sikkert have interesse for mange andre end roverne med den popularitet, som orienteringsløb nyder også hos spejderpatruljer og blandt skovmænd.

Det er en virkelig god og handy vejledning, roverne her har lavet. Den bærer samme gedigne præg, som sine to forgængere i serien, og bedre ros er vi dårligt i stand til at give den. Du kan i »O-løb« læse om banelægningsens teori, om delstræk og postanbringelse, natorienteringsløb og andre særlige discipliner. Så hvis du vil have endnu mere ud af orienteringsløbene i jeres afdeling, er denne bog netop noget for dig. Depotet har den naturligvis. J.

Magasinet FOTOKONKURRENCE

Her viser vi en del
af de præmierede billeder. På side 169 findes
den fuldstændige liste over vinderne.

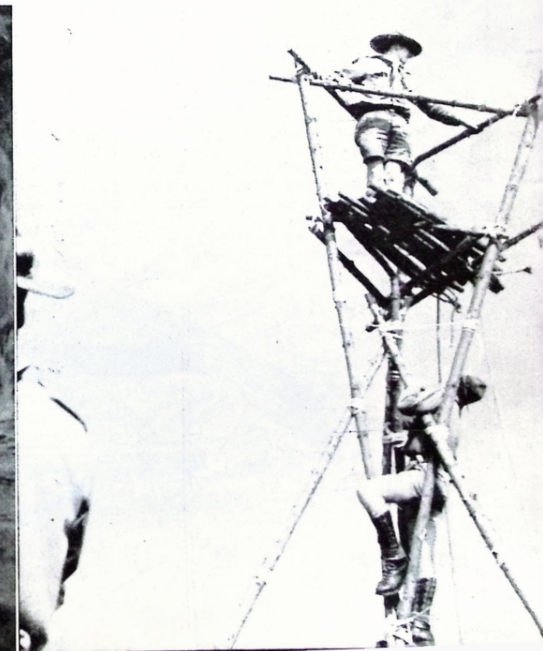
↑ Henrik Hjørth Madsen
Gr. 2 A. 1. pr.
← Henning Birch Jensen
Gr. 1 B. 3. pr.
↓ Henning Birch Jensen
Gr. 1 B. 2. pr.

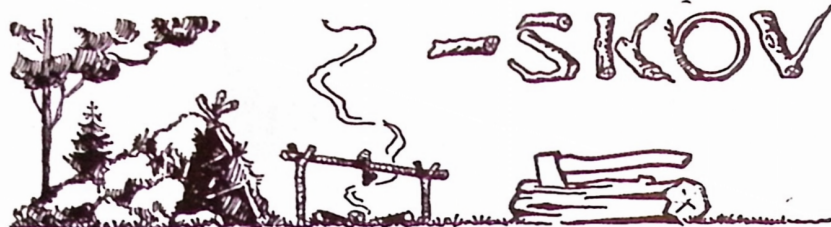

← Jens Kruse Pedersen
Gr. 1 B. 1. pr.

Flemming Arnholt
Gr. 1 A. 1. pr. ↑
Henning Birch Jensen →
Gr. 2 B. 1. pr.
Bent Nielsen
Gr. 1 A. 2. pr. ↓

-SKOV MÆND-

NYING- bivuak

I novembernummeret af Magasinet fortalte vi lidt om bivuakker og om valg af bivuakpladser. I forbindelse med nying foreslog vi, at man lukkede bivuakken i begge ender og lavede en åbning i siden ud mod nyingen.

»LP« fra Hillerød opfandt for et par år siden en bivuak specielt beregnet for nying-ild. Den synes vi,

Denne bivuak bygges således:
— afmærk et firkantet omrids, hvor du og din makker netop kan ligge, og rens dette område for alle blade, grene og kviste.
— lav en god isolering i bunden

angulær form. Det vil styrke bivuakken, hvis de fire »ben« kommer 5—10 cm ned i jorden i de fire hjørner.

— når skelettet er rejst og står solidt og godt, sættes tværribber på, som vist på tegning nr. 2, men husk at der skal være åbning i den ene side (den, der skal vende mod nying'en).

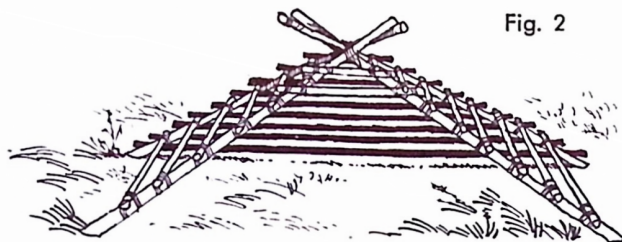

Fig. 2

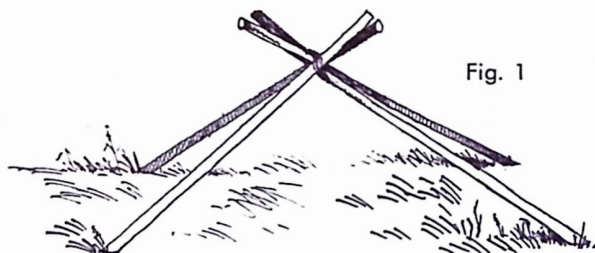

Fig. 1

— Nying-bivuakken tækkes derefter ganske som en almindelig bivuak, d.v.s. fra neden af og op efter ligesom tagsten, og den kommer da til (forhåbentlig) at se ud som på den store tegning.

Foran bivuakken tænder du så sluttelig en hyggelig og varmende nying, der kan holde hele natten. God fornøjelse.

BG.

fortjener lidt nærmere omtale, og vi bringer derfor her et par skitser, som viser princippet i denne bivuaktype. Hvis I får tændt en rigtig god nying foran, er I godt garderet mod vinterkulden.

som beskrevet i novembernummeret af Magasinet.

— der laves så et solidt skelet af fire ret kraftige grene, og når disse fire grene rejses, som vist på tegning nr. 1, får bivuakken en rekt-

MÅNEDENS MADTIPS

Champignon rizotto.

Laves i »billyen«.

475 gr rå champignon, 2 skefulde hakkede rå løg, 60 gr. margarine, 2 dl. ris, salt, peber, karry.

Champignonerne koges i lidt vand, indtil dette er kogt væk, og de tages derefter op. De hakkede løg og $\frac{1}{2}$ teskefuld karry brunes i ca 60 gr. margarine, og derefter kommer risene i og brunes let. Der til-sættes lidt efter lidt ca. $\frac{3}{4}$ liter vand under stadig omrøring, indtil risene er kogt møre. Champignonerne kommer i igen og retten tilsmages med salt, peber og karry.

Tegninger af
FRITZ BAY

I skovens dybe, stille ro

Hen mod juletid vokser der hele små granskove op på hjørnerne inde i byen. Nogle af træerne er høje, andre lave, nogle er mørkegrønne og stikker, andre er blålige og bløde, og midt i det hele finder man som regel også en blåfrossen juletræsmand med store vanter og tyk frakke — altid rede til at sælge det bedste træ for højeste bud. Mange

slags juletræ, der rigtig lugter af jul, og så er det tillige det billigste. men til gengæld er det også det træ, der først taber alle nålene på gulvet. Rødgranen er ikke vildt voksende her i landet, men er indført for et par hundrede år siden fra Mellemeuropa. Den dyrkes herhjemme, fordi den giver en god tilvækst og hurtigt bliver så stor, at der kan

Lidt snak om juletræer

Tekst og tegninger ved MUGGE

travle mennesker suser forbi — for dem er det blot juletræer, men lad os engang standse op og kigge lidt på denne mærkelige skov, hvor der i virkeligheden er træarter fra hele verden, hver med sin historie, nok værd at kende.

Se, først er der den almindelige *rødgran*. Den er lige ved at være vor almindeligste træart herhjemme, og det er stadig den, der bruges mest til juletræer, selv om nogle af de andre arter er ved at blive mere moderne. Den er nem at kende på de spidse, grønne nåle, der er rudeformede i tværsnit og helt ens på alle fire sider. De bedste juletræer kommer fra de jydsk hedeplanta-ger, hvor de vokser så langsomt, at de bliver godt tætte. Der er nogle, der hævder, at det er den eneste

laves tømmer og brædder af den — men da det er en ganske god forretning at sælge juletræer, sørger man for at plante så mange, at der uden nogen skade kan fjernes en del af dem som juletræer, når de bliver gamle nok.

Almindelig *ædelgran* bruges også en del til juletræer. Den kendes på de flade nåle med de to hvide striber på undersiden. Nålene er ca. 2 cm lange, og de tynde kviste er forsynet med ganske små, gråsorte hår. *Ædelgranen* er ofte lidt mere åben end *rødgranen*, men til gengæld falder nålene ikke af midtvejs mellem jul og nytår! *Ædelgranen* er heller ikke vildtvoksende her i landet, men blev indført fra Mellem- og Sydeuropas bjergegne for et par hundrede år siden. Her i landet vok-

ser den godt på den bedre jord og helst i egne med megen regn. Den tåler det danske blæsevejr meget bedre end *rødgranen*, men desværre bliver den let angrebet af bladlus. Nu og da kan man være »heldig« og finde et juletræ med bladlus — så bliver nålene gulplettede og begynder at falde af.

Nordmannsgranen ligner meget den almindelige *ædelgran*, men den er som regel meget pænere, mere mørkegrøn, fyldigere og tæt. Nålene på oversiden af kvistene er rettet fremad, så de dækker kvistene, der ivotrigt er helt glatte af *ædelgranens* grå dun. *Nordmannsgran* og *ædelgran* krydses ivotrigt tit, så nu og da kan det være svært at afgøre, om det er den ene eller den anden art, man har for sig. *Nordmannsgranen* vokser kun vildt eet sted i verden, nemlig i Kaukasus mellem

Vil man have et juletræ på 90 cm, skal man købe kæmpgran —

Sortehavet og det Kaspiske Hav. Herfra bliver der hvert år importeret fro til Danmark, hvor Nordmannsgranen dyrkes næsten udelukkende med henblik på at lave juletræer og pyntegrønt. Den vokser iøvrigt udmærket her i landet, den tåler bedre end ædelgranen nattefrost om foråret, og den er ikke nær så udsat for angreb af bladlus. Træet er særdeles velegnet til juletræ, men prisen er også ret høj. Nordmann er iøvrigt navnet på den finske botaniker, der først fandt og beskrev denne træart i 1836.

Sølvgran — også kaldet *Nobilis* — er også en slags ædelgran, men den kendes let fra de andre arter på de blågrå, matte nåle, lidt krumme og ens på begge sider. På under-

Julestemning må ikke stjæles.

siden af grenene er nålene vredet udad, så de danner en tydelig »skilning«. Dette juletræ er vel nok det dyreste af dem alle, men vel også det flotteste. Nålene falder aldrig af, så forsåvidt kan man bruge det samme juletræ i flere år! Denne træart dyrkes her i landet udelukkende med henblik på pyntegrønt og juletræer. De grønne grene klippes af i skoven og sælges i bundter à 10 kg til en meget høj pris. Sølvgran vokser kun vildt i Oregon i det vestlige Nordamerika.

Endelig er der *kæmpegran* — nogle steder kalder man den tillige for »Ægte Palmegran«, fordi de flade skud med de meget lange nåle (helt op til 6 cm) får grenene til at ligne palmegrene. Nålenes overside er blank grøn, og på undersiden er der to hvide striber. Kæmpegranen vokser vildt i det vestlige Nordamerika, og her kan den blive helt op til 90 m høj. I Danmark bliver den næppe over 35—40 meter, men den er alligevel vort hurtigst voksende nåltræ. Den er som regel meget åben i sin opbygning og derfor ikke så

efterspurgt som juletræ, men dens kraftige »palme«-grene ses ofte hos grønthandlerne i disse dage.

Se, det var lidt om de forskellige juletræer — tilbage er der så blot juletræsmanden, men ham kan du selv snakke med.

Ja, så er der forresten en ting til. Jeg bliver nemlig nødt til at gøre dig opmærksom på, at det er forbudt at hente grangrene selv i skoven — dels fordi man kan ødelægge træerne, hvis man giver sig til at rive eller flå i dem (eller tage top-skuddet) og dels fordi grangrene nu til dags er noget, man handler med ligesom smør og sokkeholdere, altså en indtægt, som skovene må regne med i deres regnskab — og så kan man naturligvis ikke bare gå ud og plukke det hele selv.

Prøv nu at finde ud af, hvad jeres eget juletræ er for et i år — så kan du imponere dine forældre med at vide mere om juletræer, end de selv ved!

Glædelig jul!

Mugge.

MED GRÆS I HÆRET (fortsat fra side 167).

Vær iøvrigt opmærksom på, at lyde høres langt bedre om natten end om dagen, samt bedre i tåget og fugtigt vejr end i tørt. Undgå nysen og hosten. Gå så vidt muligt mod vinden. Menneskets høreafstand er i modvind ca. 20 m, i medvind ca. 200 m. Tal sagte, men undgå hvisken, idet denne på grund af hvislelyden vil kunne høres på ret lang afstand. Tal iøvrigt så lidt som muligt — brug tegn i stedet. Og så lad være med at tro på det umulige. Selv en letfodsyndianer kan ikke snige sig lydløst gennem grenbunker og kvas. Gå uden om. Vær kort sagt så lydløs som slanger.

Der kunne utvivlsomt fortælles betydeligt mere om dette emne. På den anden side var det jo også meningen, at du selv skulle ud og gøre nogle erfaringer. Ideen var egentlig kun at sætte dig på sporet af noget nyt og spændende. Det behøver vel ikke i den forbindelse at påpe-

Spejderhjælpen

indbragte i år ialt kr. 92.594,27.

Det er 5.600 kr. mere end i fjor — og så indløber der endda stadig bidrag. Flot ikke? Tak for din indsats.

— — — APROPOS:

I England hedder spejderhjælpen »Bob a job«.

— Hvis De ikke har andel til os at lave, ku' De da la' os tørre de beskidte fodspor af gulvet.

ges, hvilke muligheder der ligger i »sportens« fortsættelse i retning af observationer og fotografering af dyr m.v.

Samtidig har det imidlertid været tænkt som en advarsel til de lysgale og larmende patruljer, der findes overalt i kongeriget, således at de ikke, når de under deres næste natløb bliver passeret af en række hurtige og lydløse skygger, i rædsel tror sig udsat for forfølgelse fra skovens »onde ånder«. Det er blot ikke ånder, men en af vore tavse og effektive patruljer i arbejde. Et opklaringsarbejde, der lettes utroligt, fordi vore modstandere alt for ofte så venligt ved lys og larm annoncerer, hvor i terrænet de befinder sig. »Deres ben vil blive spredt som føde for de vilde dyr og ulve i de store skove mod nord«, som min gamle tropsfører sagde, da han i sin tid lærte mig snigningens grundregler, — og det samme siger jeg nu — og med denne hilsen tegner jeg mig som

Chill's broder.

Patruljens egen duplikator for 5 kr.

I LØBET AF NUL KOMMA NIX OG MED GAN-
SKE FÅ MIDLER, KAN DU LAVE EN LILLE
DUPLIKATOR, SÅ DIN PATRULJE KAN LAVE
SIT EGET BLAD, TRYKKE MEDDELELSER
OG LIGN. DU KAN OGSÅ BRUGE DEN TIL AT
DUPLIKERE TANTE ODAS KONFIRMATIONS-
SANG TIL DIN SØSTERS KONFIRMATION...

Man tager

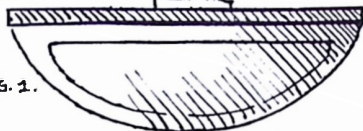

FIG. 1.

EN GAMMEL BLÆKSUGER AF DEN SLAGS
DER ER TIL AT VUGGE MED... SÅ TA-
GER DU TRÆKPAPIRET AF OG KLÆBER ET

FIG. 2

STYKKE HATTEFILT PÅ DER, HVOR TRÆK-
PAPIRET SAD. HATTEFILTET KAN DU KLIPPE
AF DIN GAMLE SPEJDERHAT ELLER KØBE DET
FOR 35 ØRE I EN DAME-HATTEFORRETNING

FIG. 3.

HOS BOGHANDLEREN KØBER
DU EN TUBE DUPUKATORSVÆRTE
OG EN STENCIL. (LIGEGYLDIGT
HVILKEN SLAGS) EN STENCIL ER

FIG. 4.

ET STYKKE FINT SILKEPAPIR, SOM MAN SÆTTER
I EN SKRIVEMASKINE. MAN TAGER FARBEDÅN-
DET AF, OG DE BOGSTAYER, MAN SKRIVER, BLIR
TIL HULLER I STENCILPAPIRET. ALTSÅ, DU SKRIVER

FIG. 5.

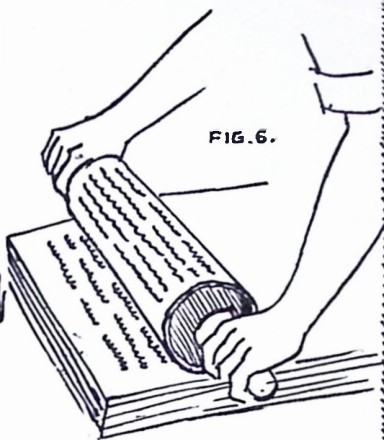

FIG. 6.

MED SKRIVEMASKINE PÅ STEN-
CIL'EN PÅ ET FELT, DER PASSER
TIL BLÆKSUGEREN OG KLIPPER
DET UD. DU SVÆRTER FIL-
TET PÅ BLÆKSUGEREN GODT
TIL MED DUPLIKATORSVÆRTE
(FIG. 3) OG SÆTTER STEN-
CIL'EN OVER (RETSIDEN MOD
FILTET) MED KLÆBEBÅND.
(FIG. 4)

SÅ ER DUPLIKATOREN KLAR.
VUG DEN FORSIGTIGT HEN
OVER PAPIRET - OG SE BARE...
DU KAN TAG 30-40 AFTRYK.
HVIS DU VIL HAVE FLERE, MÅ
DU SVÆRTE FILTET IGEN.
DU KAN FÅ STØRRE AFTRYK
VED AT BRUGE EN STOR
KAGERULLE, MEN DEN KAN
GARANTERET IKKE BRUGES
SOM KAGERULLE BAGEFTER!

- OG SÅ ER VI

FÆRDIGE...

Kære ulve.

Egentlig skulle der her have været et billede af en grangren — og måske af en nisse, for nu er det julemåned! Men — I har vel så megen fantasi, at I kan tænke jer til

de dele. Noget andet er, at I netop i december skulle prøve at bruge jeres fantasi. Til hvad? Til at finde på ting, som I kan glæde andre med — finde på ting, I kan hjælpe med. Spids jeres øren, luk øjnene op, —

Rann, Pionerflokk.
Jacala, Aalborgarhus flok.
Jens, 1. Skagen flok.
Tavi, 5. Odense, Sct. Georg flok.

Månedens 30 km ture.

10 ulve fra Oberst Læssøes flok.

17 ulve fra 6. Østerbro flok.

7 ulve fra 2. Bagsværd flok.

20 ulve fra 5. Østerbro — Seeonee.

og smøg ærmerne op og gå i gang. Der er nok at gøre for hver eneste rask ulv! God jagt. Fox.

Frederiksborg amts div.

greb handsken

Kan I huske, at vi i Magasinets oktober-nummer »kastede en handske«? Bekko fra Herluf Trolles flok har taget handsken op, og sendt os følgende lille indlæg:

30 km tur.

Klokken er 8 søndag morgen. Et pund talkum i hver strømpe (fra lappegrejerne). 4 klemmer i ulvetasken. Lidt vand i øjenkrogene. Ud af døren. Familien snorker endnu — s'föli. Vi mødes ved hytten. Og så afsted i sluttet flok mod »Systjernen« igennem skoven. Mysa havde større »oppakning« end os andre og måtte hænge ekstra i. Vi hvilede ved »Syvstjernen«, mens Janne forklarede os vejen videre frem. Da vi havde gået ca. halvvejen spiste vi vore klemmer. Solen skinnede, så man kunne få efilider af det. Vi gik uden om skoven hjem og kom mærkeligt nok fra den anden side af skoven hjem til hytten.

Med ulvehilsen.

Bekko,

Herluf Trolles flok, Hillerød.
Frederiksborg division.

Vi kaster handsken til en flok fra Nørrejydske division.

RIKKI-TIKKI-TAVI

Så snart Teddy sov, gik Rikki-Tikki ud på sin natterunde om huset og lob i mørket på moskusrotten Chuchundra. »Dræb mig ikke, Rikki-Tikki«, sagde Chuchundra næsten grædende og tilføjede: »Kan du ikke høre noget?«

Rikki-Tikki lyttede. Han syntes, at der var en anelse af lyd et sted — den tørre lyd af slangeskæl over mursten. »Det er enten Nag eller Nagaina«, sagde han ved sig selv, »på vej ind gennem afløbet fra badeværelset.«

2. Nag rullede sig sammen bugt for bugt rundt om udbugningen ved krukkens fod, og Rikki-Tikki sad dødsensstille. En time senere begyndte han at flytte på sig. Nag sov, og Rikki-Tikki betragtede nøje hans brede ryg, hvor han bedst kunne få ordentlig bid.

1. Mens Rikki-Tikki sneg sig ind langs murens karmen om badekarret, hørte han Nag og Nagaina hviske sammen ude i månelyset: »Jeg dræber først den store mand, så kan vi sammen jage efter Rikki-Tikki.«

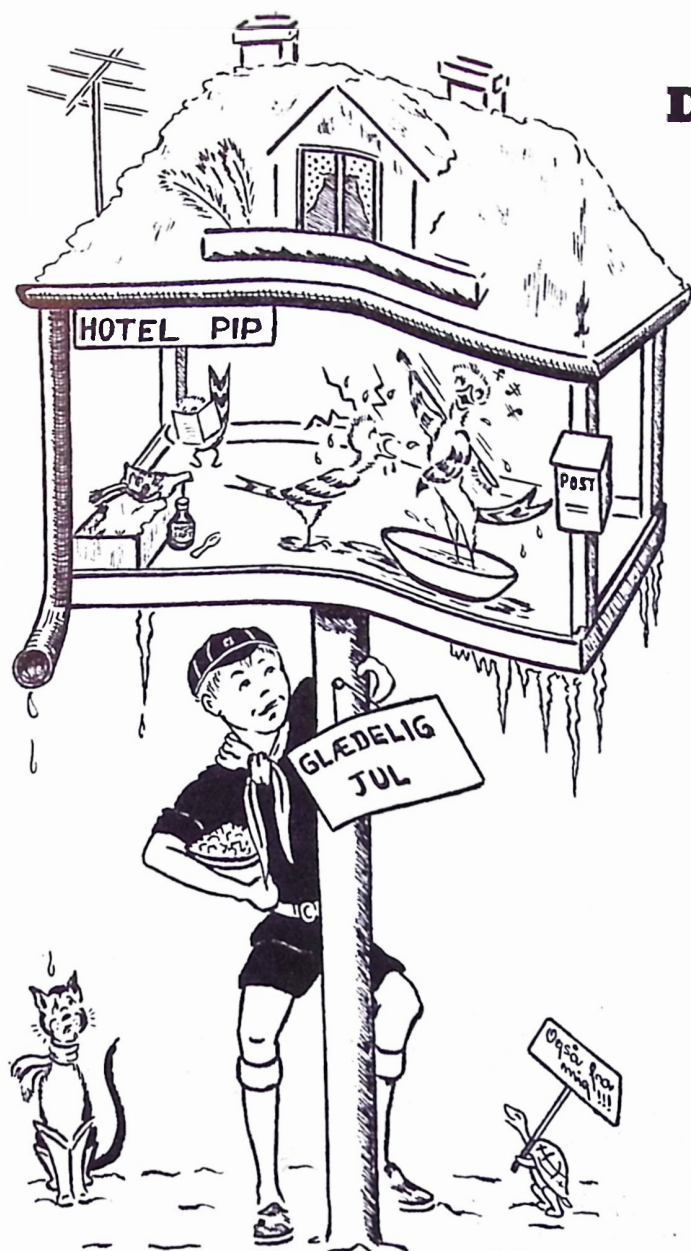

»Det må være hovedet«, besluttede han til sidst. Hovedet overfor mærket, og når jeg først får fat der, må jeg ikke slippe.«

Så sprang han. Han bed sig fast, mens slange kroppen hvirvlede over gulvet og hamrede mod badekarrets jernside.

3. Rikki-Tikki var svimmel og mørbarket, da der bag ham lød et mægtigt tordenskrald. Den store mand havde fyret begge sin jagtbøsser løb af imod Nag lige bag brillemærket. Men Rikki-Tikki slæbte sig op til Teddy's soveværelse for at hvile ud.

DUELIGHEDSTEGN

LILY fortæller og
ESKE tegner

DYREVEN.

Du skal have

1. fodret vilde fugle i 2 vintermåneder.
2. skrevet en liste over, hvor mange forskellige fugle, du har set på din fodringsplads.
3. fundet en egerngnavet, en musegnavet og spættebe-handlet kogle.
4. set et spætteværksted og en rævegrav.

Måske lavede du et foderbræt til fugle til sløjdmærket, og så har du jo glæde af det til dette mærke. Med hensyn til de dyrebehandlende kogler, så benyt ulveturene til at kigge efter kogler, og spørg Ake-la, hvilke dyr det er, der har spist af dem. Kig efter nogle andre kogler et andet sted, indtil du er helt sikker på, hvilke slags det er. Måske finder I også et spætteværksted og en rævegrav på en ulvetur, men brug øjnene, så du kan kende disse igen.

1. Egerngnavet
Kogle.

2. Musegnavet
Kogle.

3. Spættebe-
handlet Kogle.

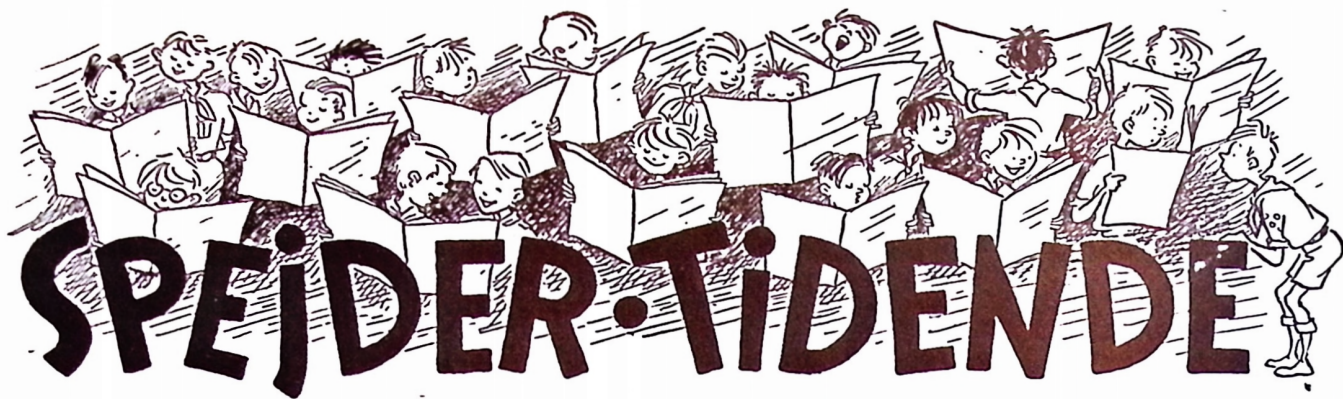
1.

2.

3.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Særmelding fra Østre distrikt.

Søndag den 23. september var der liv over det københavnske bybillede, idet ca. 500 ulve fordelt på 96 bander — alle fra Østre distrikt — var på byløb. Fra 5 forskellige steder i byen blev der sendt hold af sted. Inden banderne startede fik de udleveret en fornøjelig løbsbog. Den var lavet som en avis — Ø.D. tidende —, hvis forside bragte et interview med en af Københavns kendteste personer indenfor færdsel og trafik.

Inde i avisen fandtes opgaverne, der var lavet som led i annoncer og »Særlige bekendtgørelser«, sider med »Dagens navne«, »Service og Håndværk« samt »Efterlysning« savnedes selvfølgelig heller ikke.

Og så gik banderne i gang. Det var morsomt at se den iver og in-

teresse, hvormed de gik løs på de mange opgaver. Samtidig færdedes de så pænt, at en af Københavns ledende politifolk ved afslutningen kunne rose dem herfor.

Afslutningen foregik på det store gamle Grøntorv. Her blev de ti bedste bander kaldt frem og fik præmier samt velfortjente vuf.

Operation Indianer.

»Det var det år, hvor Huronerne for hårdt frem mod Mohikanerne, at »Gule ulve« kom over Delawarernes jagtmarker til Fort Williams. Her fandt han en venligsinde stammes boplads — —«

Dette er oplægget i 1. Fredericias tropsblad til næste års sommerlejr, der allerede nu er under nøje planlægning. Man er gået i gang med at lave indianerudstyr, og bladet indeholder udførlige anvisninger på at fremstille mokkaer, samtidig med at man fortæller om Amerikas indianerstammer, hvor de kom fra, og hvem de er. — Det tegner sandelig til en udmærket sommerlejr. Hvordan går det med planlægningen af din trops sommertur 1963?

Spejderfører fra Cairo på undskyldningsvisit.

Nørrejdskes jamborette i fjor manglede 18 ægyptiske deltagere. De var blevet indbudt og havde sagt ja tak, men kom bare ikke. Grunden til denne udeblivelse fik divisionschefen, Jens Hvass, fornylig, da en tropsfører fra Cairo aflagde en slags diplomatisk undskyldningsvisit. Han fortalte, at den spejderfører, der stod for arrangementet fra ægyptisk side, pludselig var blevet kaldt til Saudi-Arabien for at prøve at starte en spejderbevægelse der. Han nåede ikke hjem i tide til at organisere turen til Danmark, og da man ikke på det ægyptiske korpskontor turde åbne hans post, forblev forskellige danske henvendelser, heriblandt et enkelt telegram til 32,50 kr. fra Jens Hvass, ubesvaret. — Da føreren endelig kom tilbage fra Arabien, var jamboretten i Rold skov forlængst forbi.

Sammen med en undskyldning afleverede ægypteren nu en invitation til en trop fra Rold skov kolonnen til at besøge Cairo, hvor man lover at indkvartere spejderne privat og vise dem egnens turistattraktioner foruden at arrangere en fælles lejr med ægyptiske spejdere.

Broncekorset for livredning

er blevet tildelt Jens Andersen, 1. Rønne trop. En dag i foråret sad en flok drenge ved bredden af Byåen i Rønne, da de pludselig opdagede en lille dreng, der kom drivende med strømmen, efter at han var faldet i åen ca. 200 m længere væk. Drengene fik bjerget den livløse skikkelse op på bredden, og så kom

DYB DAVNE TIL TÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Erik Menved, Horsens
SM Jacob Zeuner
Vadels Egne, København
PA Jørgen Aagaard
1. Charlottenlund
PA Flemm. Agertoft Nielsen
1. Bispbjerg, København
PF Flemming Jørgensen
2. Køge
PF Karsten Engsager
5. Odense, Sct. Georg
PF Knud Præstegaard
PF Hans Jacob Sternkopf
1. Næstved
Klaus Færch
Klaus Petersen
Ole Valentin Christensen

RIDDERE

1. Frederikshavn
Jens Jørgen Clausen
Edvard Simonsen
1. Næstved
Klaus Petersen
7. Østerbro, København
PF Preben Keil
1. Karup
SM Jørgen Schilling Hansen
PF Tage Pedersen
5. By, København
SM Kaj Munch
SM Bo Skjoldager Nilsson
2. Frederikshavn
PF Hans Aage Jørgensen
SM Hans Henrik Hust
5. Odense, Sct. Georg
PF Knud Præstegaard
1. Charlottenlund
PF Hans Eske Sindby

VÆBNERE

1. Frederikshavn
PF Helge Larsen
1. Næstved
Ole Valentin Christensen
Klaus Færch
Gert Svendsen
1. Karup
SM Svend Jørgensen
SM Rudolf Christensen
SM Ole Kjeldsen
SM Bjarne Kvist
PF Mogens Høj
PF Knud Erik Sørensen
PA Preben Nørskov
PA Benny Mogens
1. Måløv
SM Willy Duus
5. Odense, Sct. Georg
PA Fedor Bang
PF Torben Grønning
Niels Anders Søfelde Hansen
1. Charlottenlund
PF Ulf S. Madsen
Struer trop
Gunnar Skibsted
Erik Menved, Horsens
PA Ivan Hersland
PA Bent Jørgensen

VANDRINGER

100 km
1. Frederikshavn
Morten Larsen
PA Svend Bast
PF Helge Larsen
PF John Fischer
SM Jens Jørgen Clausen
SM Edvard Simonsen
Leif Westergaard Pedersen

Redaktionen sluttet 24. oktober.

Vadels Egne, København
PF Steen Skovgaard
Christensen

PA Jørgen Aagaard
PA André Soos
Brabrand trop
SM Preben Sørensen
Prins Hamlet, Helsingør.
PF Finn Hansen
PF Carsten Lind Olsen
Henning Orłowicz
arry Orłowicz
1. Måløv
SM Willy Duus
PA Louis Holm
Jack Kruse-Larsen
1. Karup
PF Tage Pedersen
PA Preben Nørskov

75 km
5. Odense, Sct. Georg
PA Nils Chr. Larsen
PF Uffe Uhrbrand
PA Kent Mark Jensen
Lars Esbjørn
Tommy Jørgensen
Vadels Egne, København
Niels Lundov

60 km
2. Ulf Jarl
PA Bo Gram
PA Mogens Hansen
16. Århus
Torben Hansen
Erik Barslev
Peter Kofoed
Jørgen Hansen

LDIBOR

5. Odense, Sct. Georg
SM Jørgen Jacob Juhl
SM John Skov Hansen
1. Frederikshavn
Jens Jørn Clausen

Stor indsats for Spejderhjælpen.

Blandt de mange enkeltindsatser fra spejderhjælps-ugen vil vi gerne nævne en enkelt. Det drejer sig om SAHI fra 1. Sundbyvester flok. Som alle andre ulve og spejdere har han arbejdet penge ind, men han har

været endog usædvanlig flittig. Det er ikke det mest morsomme, han har tjent sine penge ind på, det er nemlig småjob som uddeling af reklamer og byrinder for forretninger i kvarteret, hvor han bor. Alle de mange små arbejdsopgaver viser jo tydeligt, at han rigtigt har villet hjælpe. I alt har han indtjent kr. 52,50 på 3 arbejdskort, for alle hans mange små jobs kunne ikke stå på et.

KORPSKONTORET MEDDELER

Forhøjelse af depositum for korpsmærker.

Fremstillingsprisen for korpsmærker er efterhånden steget så meget, at mærkerne nu koster ca. kr. 5,25 pr. stk., hvortil kommer løbende udgifter til reparationer, ringe etc. — På grund af denne prisstigning er det nødvendigt for korpsset at forhøje depositum fra de nugældende kr. 3,00 til kr. 5,00.

Af administrative grunde er man nødt til, at alle mærker til korpsset er betalt med det samme beløb, og da nye mærker altså fremtidigt vil koste kr. 5,00, må alle spejdere, ulve og førere, der i øjeblikket har betalt kr. 3,00 i depositum for deres mærke, pr. 1. november betale yderligere to kroner. Disse beløb opkræves gennem troppen, flokken eller klanen pr. 1/11 og indsendes til korpsset. — Ved senere udtrædelse vil den pågældende herefter mod tilbagelevering af korpsmærket få tilbagebetalt kr. 5,00.

Erstatningssummen for tabte eller ødelagte korpsmærker er samtidigt forhøjet til kr. 10,00, men først pr. 1. marts 1963.

Jens til og gav kunstigt åndedræt. Overlægen på sygehuset erklærede bagefter, at det udelukkende skyldtes de raske drenges resolute handling og Jens' rigtige indgriben, at den 3-årige Søren blev reddet. — Herfor har Jens, der som nævnt er spejder i 1. Rønne trop, nu fået bronzekorset. — Det er rart at se, at de grundlæggende spejderfærdigheder og handlekraft kan give sådanne resultater.

Horsens kolonnens

årlige natløb, afholdtes natten mellem den 29. og 30. september.

— Den bedste patrulje var fra Erik Menveds trop, der også vandt tropskonkurrencen. — Der var mange morsomme opgaver i løbet, bl. a. fik patruljerne stillet en smedie til

rådighed for at smede en dolk. En gårdejer havde givet lov til, at patruljerne fik lov til at prøve at malke hver sin ko, så de gæve Horsens spejdere kom ud for lidt af hvert.

1. Assens flok fylder 40 år.

Den vistnok ældste ulveflok på Fyn er 1. Assens, der her i efteråret fejrer deres 40 års jubilæum. — Den lokale presse bragte i den anledning store omtaler af flokkens liv og virke igennem de mange år, og fødselsdagen fejredes med en rigtig god gammeldaws spejderfest på hotel Phoenix, hvor flokken bl. a. opførte »Den dovne møller«. — Herover ser I et billede af den jubilerende flok, der lige har beriget troppen med 10 nye spejdere.

SPEJDERNES LOMMEBOG 1963

Af indholdet nævnes:

Bivuakker - Bålsteder - Færd-
selstavler - Isogonkort - Jung-
lens dyr og -navne - Knob -
Kunstigt åndedræt - Morse -
Orientering med »Silva« - Per-
sonlige mål og udrustning -
Verdensatlas og Flagkort i far-
ver.

Indbundet i blødt, lysebrunt
bind kr. 4,50

Den blev hurtigt udsolgt i fjor.

SPEJDERANORAK

også reglementeret for ulveunger.
imprægneret khaki poplin.

Drenge, str. 8 år	39,50
10 - 12 - 14 år	44,50
Junior str. 4 - 3 - 2	49,50
Voksen str. 1 - 0 - 00	54,50

DEPOTET har omkring jul og nytår
åbent således:

17.-23. december	kl. 9-20
Søndag den 23. december	kl. 16-20
Juleaftensdag 24. december	kl. 9-14
Nytårsaftensdag 31. december	kl. 9-14

PRØV FØRST I DEPOTET

Spejdernes Magasin
Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdorsport
Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Begge blades ekspedition: Korpskontoret

Korpskontor
Frydendalsvej 32, V. Telf. VE 3666 - VE 3650
Kontortid: 8-16, Lørdag lukket.

KØB JULEGAVER I DEPOTET

Køb i god tid - benyt formiddagstimerne og undgå ventetid

SKULDERTASKER

Ulvetasken med ulvehoved	9,50
Spejdertasken med spejderlilje	17,75
Kit-Kat med løst kortetui	19,85
FF-tasken m. lynlåslommer	27,50
Andre modeller 12,85 - 17,50 - 18,25 - 32,50	

LYGTER

Hollesens Spotlight m. elementer	9,85 - 12,50 - 15,50
Andre stavlygter	5,85 - 9,85
Svensk Armélygte m. afblænding	13,50
3 i 1 gaveæske med håndlygte, pande- lampe og teltlygte ialt	kun 33,50

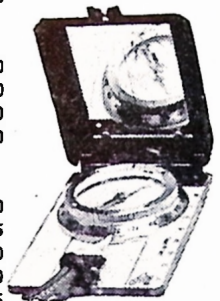
RYGSÆKKE

Spejderransel m. 1 lomme	56,50 - 63,50
Roverransel m. 3 lommer	75,50
Kit-Kat ransel - webbing	84,00
Bergans rygsække m. meis ..	124,50 - 149,50

SILVA-KOMPAS

Silva-skolekompas uden vædske	10,50
Silva - type 3 m. vædske - med lup ...	19,85
Silva - type 2 m. vædske	29,00
Silva - type 1 m. vædske - med lup ...	38,50
Silva - type 15 armé m. spejl	52,75

SLIREKNIVE

Orig. model - svensk stål	22,00
Orig. model - med sikring	23,00
Orig. model - med merlespiger	29,50
Vi har også billigere dolke.	

SOVEPOSER

LAMA-kraluld	44,50 - 47,50
Soveposer - acetatfyld	90,00
Samme med hætte	98,00
LAMA - dynella - terylene	138,00
LAMA - dynella m. nylon betræk	148,00

POSETÆPPER

forskellige kvaliteter 88,00 - 113,00	
LAMA - dynella ..	148,00 - 158,00

SKØJTER

monteret på skøjter	88,00 - 96,00
Alm. spændeskøjter	26,50

Fodbold - Bordtennis - Spejderbager m. m.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:
Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:
Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger